

عنوان مقاله:

حفظ و حراست از محیط زیست در جهت ارتقای حقوق بشر

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی محیط زیست سالم و توسعه پایدار در پرتو حقوق شهروندی چالشها و راهبردها (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

صدیقه تومانی - دانشجوی کارشناسی حقوق، موسسه آموزش عالی آیدانا، شیراز، ایران

آیدا مخترع - عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی آیدانا، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

در پی پیشرفت صنعت و تکنولوژی در قرون اخیر، محیط زیست و منابع طبیعی آن به شدت مورد بهره برداری قرار گرفته شده و رو به زوال نهاده اند، که نتیجه منطقی آن آلودگی و تخریب بیش از حد آنها بوده است. با گسترش مباحث حقوق بشر به خصوص در سیاق حقوق بین الملل در طی قرن گذشته این سؤال همواره مطرح بوده که آیا بشر، حقی نسبت به محیط زیست و منابع طبیعی موجود در آن دارد و به عبارت رساتر این حق نوعیاز حقوق بشر محسوب میشود؟ امروزه محیط زیست با حقوق بنیادین مهم دیگری همچون حق بر حیات، حق بر رفاه و آسایش و سلامت روانی و جسمانی و غیره نیز پیوند و قرابت خاصی دارد به گونه ای که پاسخگویی در برابر تکالیف و وظایف حوزه محیط زیستی نه تنها بر عهده شهروندانوظیفه شناس و مسئولیت پذیر می باشد بلکه در این خصوص دولت ها نیز تکالیف خاصی را بر عهده دارند. تخریب محیط زیست یک مشکل جهانیست و محدود و منحصر به جغرافیایی خاص نمی باشد، لذا پیمان ها و عهدنامه های متعدد بین المللی در این خصوص تنظیم شده است که دولتجمهوری اسلامی ایران همچون سایر کشورهای دیگر به این عهدنامه ها ملحق شده است. این پژوهش درصدد است به بررسی موشکافانه و دقیقنسبت به ابعاد مختلف موضوع و با رویکردی حقوقی پرداخته و دیدگاه های مختلف نسبت به ارزش و کاربرد محیط زیست را بررسی نموده و درنهایت پس ازتبیین رابطه محیط زیست با حقوق بشر به مهمترین مصادیق حق برمحیط زیست به عنوان یک حق بشری اشاره کند.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، حقوق بشر، حق برمحیط زیست، انسان محوری، طبیعت محوری، حفظ و حراست از محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147166>

